

Sygn. akt I C 1070/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Maria Kruźlak

Protokolant Agnieszka Banda

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2014 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z p o w ó d z t w a E. N. S. F. I. Z. z siedzibą w W.

p r z e c i w k o I. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód e. N. S. F. I. Z. w W. w pozwie skierowanym przeciwko I. M. domagał się zasądzenia kwoty 586,51 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 7 marca 2014 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podał, iż pozwana zawarła umowę bankową nr ERO\ (...) z (...) Bank Spółka Akcyjna. Na podstawie tej umowy Bank oddał do dyspozycji strony pozwanej środki pieniężne w ustalonej umową wysokości a pozwana zobowiązała się do zwrotu udzielonej jej kwoty pieniężnej wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując na rzecz Banku płatności. Bank wypowiedział umowę i cała kwota niespłaconej należności głównej wraz z odsetkami stała się wymagalna. W dniu 21 sierpnia 2013 r. Bank zawarł ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności. Wobec tego strona powodowa jest uprawniona do dochodzenia powyższej wierzytelności. Na dochodzoną kwotę składa się 544,44 zł kapitału oraz odsetki wynoszące na dzień sporządzenia pozwu kwotę 42,07 zł. Dowodem istnienia wierzytelności jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...).

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa, przecząc by istniało jej zobowiązanie wobec G. Banku. Zadłużenie wobec G. Banku spłaciła, zaciągając kredyt w 2008 r. w (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank S.A. w W. umową z dnia 21 sierpnia 2014 r. zbył powodowi wierzytelności.

Dowód: umowa – k. 24 - 27,

Pismem z dnia 16 września 2013 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 553,16 zł.

Dowód: wezwanie – k. 28

Wyciąg z ksiąg rachunkowych F. S. nr (...) z dnia 7 marca 2014 r. stwierdza nabycie przez powoda od (...) Banku Spółka Akcyjna w W. wymagalnej wierzytelności wobec pozwanej. Wysokość zobowiązania stwierdzona tym wyciągiem wynosiła na dzień wystawienia 586,51 zł, w tym 544,44 zł kapitał i 42,07 zł odsetki.

Dowód : wyciąg z ksiąg rachunkowych – k. 16

Pozwana zawarła dwie umowy o kredyt z (...) Bankiem S.A. w latach 2007 – 2008. Obie spłaciła, zaciągając w dniu 5 grudnia 2008 r. kredyt konsolidacyjny w (...) im. (...) w O.. Ten kredyt spłaca do chwili obecnej. Po dacie umowy zawartej ze (...) pozwana nie zaciągała żadnych pożyczek ani kredytów. Utrzymuje się z renty rodzinnej w wysokości 1330 zł. Po potrąceniu należności egzekwowanych przez komornika oraz z tytułu kredytu na rzecz (...) pozostaje jej kwota 220 zł miesięcznie. Jest wdową, ma chorą córkę. Utrzymuje się dzięki pomocy innych osób.

Dowód: zeznania pozwanej – k. 48

Sąd zważył:

Zgodnie z przepisem art. 6 kodeksu cywilnego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Odpowiednio przepis art. 232 kodeksu postępowania cywilnego nakłada na strony procesu cywilnego obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Jednocześnie zgodnie z ogólnymi zasadami strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody (art. 3 k.p.c.). Ponadto stosownie do art. 6 § 2 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są przytaczać wszystkie okoliczności faktyczne i dowody bez zwłoki, aby postępowanie mogło być przeprowadzone sprawnie i szybko.

Powód jest reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalistę. Na wezwanie do złożenia dowodów potwierdzających żądanie pozwu powód przedstawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu. Nie przedstawiono żadnych dokumentów stwierdzających istnienie zobowiązania pozwanej wobec (...) Banku S.A. Nie mogą być więc uznane za dowody istnienia przelanej wierzytelności. Powód nie przedstawił także dowodu nabycia od tegoż Banku wierzytelności wobec pozwanej.

Pozwana zaprzeczyła by istniało jej zobowiązanie wobec zwykłej wierzytelności. Powód nie wykazał, dokumentami, na które powołał się w pozwie, ale których faktycznie do pozwu nie dołączył, jaką umowę zawarła pozwana z (...) Bankiem S.A., kiedy ją zawarła i na jaką kwotę. Źródłem zobowiązania pozwanej, jak zdaje się wynikać z twierdzeń pozwu, jest umowa, ale umowy tej powód nie przedstawił.

Zgodnie z powołanymi wyżej przepisami, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktu, że wierzytelność powstała oraz faktu nabycia jej od wierzyciela pozwanej. Nie zmienia tego okoliczność, że pozwana potwierdziła fakt zawarcia umów z tym Bankiem, ale kategorycznie stwierdziła, że należność ta została spłacona. Nie można jednak z tego wnioskować, że przyznała istnienie tego konkretnie zobowiązania, które jest przedmiotem żądania. To nie pozwana lecz powód winien udowodnić istnienie tego zobowiązania. Skoro pozwana przeczy temu faktowi, to nie może być uznane za przyznany (art. 229 k.p.c.), a ciężar dowodu w dalszym ciągu spoczywa na powodzie (art. 6 k.c.). Powód jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, któremu sąd określił termin do złożenia wszelkich dowodów na poparcie twierdzeń pozwu. Nawet w uzasadnieniu pozwu brak jest jednoznacznych twierdzeń, co do daty zawarcia umowy przez pozwaną, jej oznaczenia oraz istotnych postanowień. Koreluje to z zeznaniami pozwanej, które są wiarygodne i nie budzą wątpliwości w świetle pozostałych dowodów.

Brak możliwości ustalenia czy zobowiązanie istniało, kiedy powstało, czy nie uległo przedawnieniu uniemożliwia pozwanej odniesienie się do żądania i przedstawienie zarzutów oraz ewentualnych wniosków i twierdzeń poza tymi,

które zgłosiła na rozprawie. Tym bardziej więc należy dać wiarę pozwanej, że nie istnieje żadne zobowiązanie wobec powoda jako nabywcy wierzytelności. Nie zachodziły okoliczności uzasadniające dopuszczenie z urzędu dowodu niewskazanego przez strony.

Mając powyższe na uwadze na podstawie powołanych przepisów z braku podstaw do uwzględnienia powództwa orzeczono jak w sentencji.